

и стимулъ за честолюбието на мнозина“. За сега, вземайки поводъ отъ ония стипендии, Селимински намира за важно и необходимо да изтъкне предъ Априлова нуждата отъ грижи за висшето образование на българитѣ. „Ако може, покрай друго, да съдействувате да се даде висше образование на двама-трима юноши, които да бждатъ полезни по-после за народнитѣ ни нужди. Отечеството ни не трѣбва да очаква само отъ Ланкастерската метода, или отъ знанията на семинариитѣ, или отъ проповѣдитѣ въ черква“.

Това внушение на Селимински не ще е било чуждо и за плановитѣ на самия Априловъ. Защото и този, който иска на първо време изграждането на една правилна основна школа и на една образцова гимназия въ Габрово, е замислялъ да се създаде по-късно, дори въ самата България, единъ университетъ. Въ завещанието си отъ 1844 г. той изрично предвижда за единъ по-далеченъ срокъ превръщането на Габровското училище въ „заведение за високи науки“, въ музей или университетъ.

Отъ учебното дѣло Селимински минава на политическото положение. Моментътъ е важенъ и сждбоносенъ за българитѣ. Това е тъкмо времето, когато вътрешно и външно Турция е разклатена отъ основи, когато турското оржие търпи несполуки въ войната срещу Египетъ, когато между европейскитѣ кабинетни непрестанно се водятъ преговори за неутралитетъ или затваряне на Проливитѣ, когато Русия почти открито иска разпадането на Турция, а Англия закрепването и интегритета ѝ, и когато предъ опасността отъ вътрешни бунтове и разпокъсване на Турция Англия дава съветъ на младия султанъ Абдулъ Меджидъ да реорганизира чрезъ единъ държавенъ актъ (Гюлханийски хатишерифъ отъ 3 ноемврий 1839 г.) Отоманската империя и даде нѣкои гаранции за правата на покоренитѣ народи.

Следейки внимателно тѣзи събития и правейки своитѣ заключения за работитѣ въ Турско, съ огледъ на българскитѣ интереси, Селимински намира за нужно да сподѣли тревогата си съ Априлова. „Настоящото време е много критическо за нашето отечество, пише му той. Виждате лошото положение на турското царство и едва ли не ни се представя единъ дѣлежъ на частитѣ, отъ които то е съставено. Турското цар-